Kui Saul sedda sai teada, et Tawet teps Keilas ei olnud, siis jäi ta jälle wälja minnematta. Tawet sai siis weel aega pöggeneda eest ära ja eläsele otsida sesugust paika, kus ta woiks warjul seista. Saul siiski laskis tedda kül üles otsida, agga Jumal ei annud tedda mitte ta kätte, sest temma lotis Temma peäle. Sedda tunnukse kül neist lauludest, mis ta omma hädda aial teinud, mele leiame neid Taweti Laulo Ramatust, kül need peälekiriad näitwad neid üles. Palwega sai siis temma südda kinnitud, et ta ka oma wägge jälle wois kinnitada, muido ollekssid need mehhed, kes temma jures seisid kül temmast lahkunud ärra. Seäna armas kallis söbber ja näälmees Jonatan tulli tedda ka katema kui ta Siwi körbes seisis, et ta teist piddi kinnitama Jummala sees, et ta mitte ei piddand nörgaks ehk lörtwaks suma, ja nüüd sedda Jummala tootust ülle anda. Jonatan ütles sepärrast Taweti wasto: Ärra karda, sest mo issa ei sa sind mitte kätte, kül sinna saad kuningaks Israeli ülle, minna ei tahhage kuningaks jäda, ma tahhan agga so järgminne olla. Jälle ueste wõtsid need möllemad head truid söbrad omma endist seädust üles, ja teggid sedda teine teisega Jehowa nähhes ja kuuldes. Nenda lahkusid nemmad Jummalakartusses teine teisest ärra.

Siwi rahwas agga tullid Sauli jure ja kulutasid temmale, et Tawet seäl nende maal piddi ollema; Saul sai kül wägga röömsaks, kui ta neid sannumid sai kuulda, ja käskis neid Siwi rahwast weel parreminne kuulda järrele, kus kohtas ta piddi öiete ollema; sedda teggid rahwas ka, ja andsid kuningale teada kus ta piddi ollema; mis muud siis kui

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1748, lk. 17